

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10

N:o 8
Elokuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

39. vuosikerta 1934

EFFATA!

Mark 7:32—33.

Kuulovikainen — kerrotussa tapauksessa kuuro ja lisäksi mykkä — tuotiin Jeesuksen luo, ja „Hän otti hänet erilleen kansasta“.

»Kansan» parissa, s.o. sellaisten joukossa, jotka eivät häntä käsitä, onkin kuulovikaisena vaikea olla. Rakkaudettomuus ja ynseys siellä ympäröivät hänet, ja ihmisten ilmeissä välähtää usein iva taikkapa viha. Entä utelias tuijotus, kuinka se seivästyykään kuuroparkaan, jos joku ystävytydessään käy hänelle puhumaan.

Sellaisen ottaa Jeesus »erilleen kansasta», vie pois tyllystä ympäristöstä, puhuu kahden kesken, kasvoista kasvoihin ja näyttää hänelle jumalallisen rakkauden.

Siitä näyttämisestä alkaa kuulovikaiselle parantuminen —

Vaikka kertomuksemme kuuromykkälle ei olisi tapahtunut enempää, olisi hän varmasti lähtenyt kotiinsa uutena ihmisenä. Mutta hänelle tapahtuu enemmän: Jeesus parantaa hänen ruumiillisinkin raihnautensa. Jeesus käyttää parantaessa välineenä Jumalan voimaa. Niinpä ei parantuminen johtunutkaan ulkonaisista keinoista, vaan Isän armosta, johon Poika vetosi. Isän armosta ja voimassa kaikui ihmeitätekevä »Effata!»

Avunsaaneesta kerrotaan, että hän „puhui“. Mitä? Mikä oli hänen sanansa sisältö? Ainakin me kuulovikaiset arvaamme sen: Riemullinen, kiitos, onni, autuus, ylistys!

Ilmeellinen »Effata!» Yhä vieläkin se kaikuu Jumalan voiman ja armon sanana.

Yhä vieläkin Jeesus ottaa kuulovikaisen „erilleen kansasta“, puhuu hänelle kahdenkeskisesti ja näyttää hänelle jumalallisen rakkauden.

Joukkojen ymmärtämättömässä tylyydessä sulkeutuu haavoittunut sydän, vetäytyy kuorensa ja panssaroituu luoksepääsemättömäksi. Vasta siellä, mistä kaikki satuttavat syrjävaikut-

teet ovat poissa, avautuu mieli vastaanottoiseksi.

Enempään ei tarvita! Kun sydän avautuu Kristukselle, tuntee Hänen elämänsä ja kuolemansa suuruuden sekä omistaa ne omakseen, silloin on riemu rajaton — ja kyynelissäkin kirkas.

Meidän kuulovikaisten tuskamme on aluksi kauttaaltaan kapinoivaa: Miksi, miksi minulle, juuri minulle tämä kurjuus?!

Kun kaikki elämän ovet sulkeutuvat, yhtäikäisesti taikka toinen toisensa jälkeen, jättämättä mitään avautumisen toivoa, silloin tunnemme sen onnettomuudeksi, jonka määrättömyyttä ei mitata, onnettomuudeksi, joka on kuin kirous.

Tulee sitten Jumalan kaikkivoipa »Effata!», ja avautuvat silmämme, avautuu sydämemme, mieleemme, koko olemuksemme: Siunausta, autuuden antavaa onneahan se olikin! Vain ulospäin olivat ovet sulkeutuneet; sisäänpäin ne avautumistaan avautuivat. Ja avautuivat juuri siksi, että Kristus otti meidät »erilleen».

Tuo »erilleen otto» ei kuitenkaan merkinnyt ulkonaisestakakaan elämästä erottamista. Se tarkoitti palauttamista uusin voimin ja elävässä apuyhteydessä Häneen.

Kertomuksemme kuuromykkä parannettiin siis ruumiillisestikin.

Entä kuinka lukemattoman monet parantuvatkaan nykyaikaisessa lääkärinhoidossa! Mutta muistanevatkohan avunsaaneet kiittää myös sitä suurta Lääkäriä, jonka välikappaleeksi kristitty uskoo jokaisen maallisen parantajan?

Mutta: Kaikkia ei paranneta. — Niin: Kuka selittää ihmiskohtaloitten erilaisuuden! Kuka tutkii Jumalan tiet!

Toiselle annetaan suurempi risti kuin toiselle. Annetaan! Annetaan luottamuksessa kantovoimaan: Annetaan sisäisen syventymisen rik-

Omalle äidilleni

Katson sua
vaiti vain,
sitä mietin,
sitä ain',

Mitä olet,
Äiti, mulle. ~
Paljon olen
velkaa sulle.

Sitä minä
vielä mietin,
konsa hetken
yksin vietin:

Paljon rikkonut
oon minä,
koskaan moittinut
et Sinä.

Puolestan' oot
tehnyt työtä,
valvonutkin
monta yötä.

Vartes'
käynyt kumaraksi,
Hapses' nuo
jo harmajaksi.

Lausuin pyynnön:
Auta, Herra!
Äidin siunaat,
Luoja, kerran.

Kasvoillasi
uurteet syvät. ~
Katsoo mua
silmas' hyvät.

Äiti armas,
ilman sua
kenpä vainen
hoivais' mua?

Oma äiti,
Sua kiitän,
kädet hiljaa
ristiin liitän,

Mila.

kaammat mahdollisuudet. Annetaan kuin aarteen kaivanta; aarteen, jonka olemisen osotti ja löydäntätielle neuvoi rakastava jumalallinen »Effata!».

Kuinka helppoa onkaan jo silloin! Kuinka kiitosta täynnä onkaan sydämemme syvyydet!

Ulkonaiset hankaluudet ovat silloin varmasti voitettavissa, ulkonaiset tuskastumisetkin hallittavissa. Ja kiitollisena tarttuu kuulovikainen niihin moniin apukeinoihin, jotka tasottavat hänelle maallisenkin elämän polun.

Niin on siunauksessaan sama tänään, eilen ja iankaikkisesti Galileassa kerran kaikunut ihmeitätekevä »Effata!».

»Kotimaa» 8. 6. 1934.

Naimi Päiviö.

ELÄMÄNKUTSUMUS

(Porissa 8. 7. -34 pidetty puhe.)

Täällä Porin k.m. yhdistyksen talon pihamaalla liehuu nyt juhhalippu. Tämä talo, joka joku vuosi takaperin oli hiljainen vaatimaton yksityisen omistama koti, on nyt meidän juhlatalomme, johon yksinäinen hiljainen maailman vaeltaja, monesta eri-paikasta Satakuntaa ja ehkä muualtakin saa tulla tietoa ja taitoa saamaan ja antamaan. Ja ehkä moni saa täältä tienviitan elä-

mälleen ja osaa purtensa ohjata oikeaan satamaan.

Elämä! Mikä ihmeellinen sana se on! Ihanata, kun lapsi riemuksena huolista vapaana saa leikkiä lyödä, ihanaa on kun vanhus väsyneenä saa nukkua ikuisen uneen. Mutta kaikkein ihaninta on se aika kun nuori terve ihminen rientää eteenpäin vastukset murtaen — verevänä, väkevänä, riemuiten täyttää elämänsä kutsumustaan.

Elämänsä kutsumus. Tästä tahdon puhua. Esim. tämä talo on nyt teidän ja kerran koittaa se hetki, jolloin kysytään teiltä nuoret, voitteko olla edeltäjäinne parempia, voitteko toimia vielä innokkaammin kuin nyt tässä talossa toimitaan. Voiko teistä kerran lausua: poika on isäänsä viisaampi ja toimeliaampi ja tytär äitiään väsymättömämpi. — Onko tulevaisuus meille näytävä, miten nuoret menevät ylöspäin eikä alas.

Ei elämän kutsumus riipu työn laadusta, vaan siitä miten sen suorittaa. Tehtailija, suutari, maalari, maanviljelijä, keittäjä, karjanhoitaja, jokainen voi koettaa hoitaa tehtävänsä paremmin kuin edeltäjänsä ja tehdä aina jotain uutta. Jos toimimme niin kuin edellisestkin ovat toimineet, jos kulutamme minkä saamme kokoon, niin eipä meille ole osaa ihmiskunnan historiassa. Jokaisen johtokunnan, jokaisen yksilön on tehtävä uutta. Uuden luominen on työmme ilo ja riemu. Te, porilaiset, te olette tehneet uutta, te olette saaneet yhdistykselle kauniin

kodin, jossa nyt vietämme ensimmäiset kesäjuhlamme. Olette ehkä päättäneet, että päätoksenne viette perille vaikka harmaan kiven läpi. Te nuoret, joiden väkeviä voimia yhdistykset, omat kodit, metsät, pellot, pihamaat, ja huoneet kaipaavat, luokaa elämäänne kauneutta — niin te olette kulkevat uutta tulevaisuutta kohti, iloksi itsellenne, kunniaksi kotiseudullenne ja koko Synnyinmaallemme. Siunattu käsi, joka liittää ihmiset toisiinsa ja yhteisiä etuja valvomaan. Siunattu on se silmä joka näkee kauneuden, onnen ja terveyden siinä elämässä joka vastukset voittaa. Siunattu suu, joka julistaa rakkautta ja yksimielisyyden voimaa. Siunattu työ joka avaa ihmiselle tietoja ymmärtämään miten ihmisen on eletävä maansa iloksi ja onneksi.

Elsa Ritala.

UUSI TIE

Kuuromykkäin Lehden heinäkuun numerossa oli Savon Sanomista lainattu uutinen uudesta kuulolaitteesta, joka pääkallonluiden välityksellä johtaa äänen sisäkorvaan ja sitä tietä edelleen. Luujohtoa käyttäviä kuulolaitteita on Suomesakin jo sekä kokeiltavina että käytännössä.

Tuo »uusi tie» antaa aihetta viitata toiseen, niin ikään uuteen tiehen.

Kun ei korvamme välitä ääniaaltojen värähelyjä, on turvaututtava omiin puhe-elimiiin. Oma puhe, *myötöpuhe*, jolle äkillinen näköaistimus antaa vain alkusysäyksen, *toistaa* toisen sanat ja aiheuttaa täysin samat värähdykset kuin tuon toisen puhe. Oma puhekoneistomme toimii siten tavallaan samanlaisena luukuulojoena, jonkalaisesta mainittu S. S:n uutinen kertoi.

Tuohon »luujohtoon» perustaa jenalainen *Karl Brauckmann* myötäkuulometodinsa, joka soveltuu yhtä hyvin synnyntäiskuurojen kuin myöhemmin kuuroutuneiden ja huonokuuloisten opetukseen.

Uutisen mainitsema kuulokoje auttaa toisia mutta ei kaikkia.

»Brauckmann-tie», joka niinikään on uusi, auttaa *jokaista*, jolla on tallella näkö ja joka yleensä *voi* oppia puhumaan.

Sekin on niin outo, että sitä ei usko ennenkuin koettaa. Mutta niinpä sen tuottama ilo onkin kuin ihme!

Naimi Päiviö.

JUHLAHETKI OULUN KUUROMYKKÄIN-KOULUSSA

Kevätlukukauden loppupäivät Oulun k.m. koulussa olivat tänä vuonna tavallisuudesta poikkeavat, juhlallisemmat. Kaikille Oulun kou-

lussa olleille, varsinkin poika-oppilaille vanha tuttu ja rakas »Fiija täti», neiti Sofia Päätalo, erosi nimittäin asuntolan hoitajattaren toimestaan 35-vuotisen uskollisen ja uhrautuvaisen palveluksen jälkeen. Hänelle pidettiin koulun asuntolassa läksiäisiä kahtenakin iltana lukuvouden viimeisellä viikolla opettajien puolesta erikseen, oppilaitten erikseen. »Fiija täti» talutettiin kunniaistuimelle kukitettuna. Johtajatar E. Vesenterä ja rouva J. Paulaharju puhuivat lämpimiä sanoja kiittäen »Fiija tätiä» kaikesta avusta kaikkina kuluneina vuosina ja kunniavieras vastasi myös kiittäen puolestaan liikutettuna. Muistoksi opettajilta sai »Fiija-täti» kattolampun uuteen, koulun lähelle laittamaan kotiin. Oppilaat puolestaan myös omana iltanaan pitivät puheita, eräs pieni poika lausui tilaisuuteen seipitetyn pikku runon ja pojat antoivat kiitollisuuden osoitukseensa muistoksi hyvälle hoitajalleen hopeisen ruokalusikan, joka oli samalla Sofianpäivä-lahja. »Tunnelma oli harvinaisen korkealla sinä iltana», kertoi johtajatar perästäpäin. »Siellä lopuksi syleiltiin ja taputettiin »Fiija tätiä» kilvan ja hartaasti.»

Koulun lopettajaiset toukokuun 28 p:nä muodostuivat erikoisen juhlallisiksi ja mieleenpainuviksi syystä, että ensinnäkin yli 30 VIII:n luokan oppilasta, kolmelta eri luokalta, sai päästötoditukset ja siis jättivät koulun ainiaaksi. Rouva Vesenterä v.t. johtajana ollen puhui lähteille sattuvasti ja kehoittavasti. Lisäksi neiti Eva Sandman, tuo Oulun k.m. kouluun ikäänkuin luonnostaan kuuluva, siellä koulun aivan alkuvuosista toiminut, kaikille kuuroille niin läheinen ja rakas »Eva neiti» oli ilmoittanut jättävänsä vakinaisen virkansa tänä keväänä, hoidettuaan sitä kokonaista 36 vuotta tunnetulla taidollaan ja suurella antaumuksellaan. V.t. Johtaja, rouva Vesenterä lausui ansioituneelle eroavalle opettajalle muutamia lämpimiä kiitoksen- ja tunnustuksen sanoja. Sitten astui »Eva neidin» eteen pieni I B luokan poika kiittäen lyhyin yksinkertaisin ensiluokkaisen lausein »Eva neitiä» *kaunokirjoituksen opetuksesta*. (»Eva neiti opetti minua. Eva neiti sanoi: Ei saa kirjoittaa rumasti. Pitää kirjoittaa kauniisti. Kiitos Eva neidille») IV:n A-luokan tyttö tuli edellisen kiittäjän rinnalle ja lausui pienten

Sofia Päätalo.

tyttöjen kiitokset Eva neidin »*kutomisopetuksesta*» luetellen, mitä kaikkea he ovat oppineet kutomaan koulussa. VI:nnen A-luokan tyttö astui esiin kiittämään *ompelu-opista* ja »Eva neidin» taitavasta ja kärsivällisestä ohjauksesta ompelukoneen käyttöön. VIII:nnen luokan iso tyttö ojensi kauniin neilikka-kimpun ja piti pitemmän kiitospuheen muistellen kaikkia hyviä ja hyödyllisiä taitoja, joita »Eva neiti» vuosien varrella ja varsinkin ylimmillä luokilla on tytöille opettanut. Muistona Eva neidille jätti lopuksi yksi tämän lähetystön pieni tyttö tyttöjen kutoman pöytäliinan. Neiti Sandman kiitti liikuttettuna kaikkia ja lausui muutamia vakavia jäähyväissanoja. Opettajat lauloivat lopuksi kuorossa harmoonin säestyksellä virren 350 ja vakava, herkkä juhlahetki päättyi rukouksella.

Neiti Sandmanin virasta eroamisen johdosta sekä hänen 60-vuotispäivänsä, 3. 6. -34, kunniaksi kutsuivat opettajatoverit hänet eräänä iltana koulun loputtua illallisille Oulun N.N.K. Y:lle. Tovereitten puolesta neiti S. Tolvanen puhui lämpimiä kiitoksen sanoja muistellen nti Sandmanin hyvää osuutta koulutyössä kuluneitten yhteisten vuosien varrella ja ojensi hänelle erään kuvateoksen muistoksi opettajakunnalta sekä ruusukimpun. Laulellen kuorossa ja kertoillen vanhoja hauskoja muistoja yhteiseltä työ-taipaleelta, kului ilta rattoisasti. Kesäkuun 3 p:nä vietti neiti Sandman sitten oikein juhlallisesti 60-vuotispäivänsä, saaden osakseen paljon huomiota, tunnustusta ja ystävyyttä monilta eri tahoilta laulun, kukkien, lahjojen, sähkösanomien y.m. tervehdysten muodossa. Erikoista huomiota monien kauniiden lahjojen joukossa herätti Vaala Kaurelan valmistama hauska, kaunis lipas taiteellisine puuveistoksineen. S. T:nen

KÖPENHAMINAAN AIKOVILLE HUOMATTAVAA

Suomen Kuuromykkäinliiton Keskushallitus päätti kokouksessaan viime toukokuun 6 p:nä anoa Sosialiministeriöltä 15,000 markan suuruisen valtionapurahaa osallistumista varten pohjoismaiseen kuurom. ammattinäyttelyyn ja kongressiin Köpenhaminassa syyskuun 23-26 p:nä.

Siinä tapauksessa, että valtionapurahan saadaan, tulee Keskushallitus jakamaan sopivan suuruisia *matka-apurahoja* ansioituneille k.m. toimihenkilöille.

Matkalle aikovia, jotka tahtovat tulla apurahan mahdollisessa jaossa huomioonotetuiksi, kehoitetaan lähettämään kirjalliset anomuksensa mahdollisine suosituksineen *ennen elokuun 20 päivää* Suomen Kuuromykkäinliiton Keskushallitukselle, osoitteella: *Helsinki, Lūsank. 27, E 10.*

Rurik Pitkänen, sihteeri.

5:s POHJOISMAINEN K.M. KONGRESSI KÖPENHAMINASSA

Ohjelma on seuraava: Sunnuntaina 23/9 N.D.I:n urheilukilpailut. — Illalla vastaanottojuhla. Maanantaina 24/9 juhlahjalmalanpalvelus »Vor Frue» kirkossa; senjälkeen kongressin viralliset avajaiset. Esitelmää. Klo 15-17 keskustelua. — Tiistaina 25/9 klo 9,30-11,30 ja 12,30-13 keskustelua. Illalla teatterinäytäntö (pääsy 50 öreä). — Keskiyökokona 26/9 klo 9,30-11,30 ja 12,30-15 keskustelua ja lopettajaiset. Illalla lopettajaispäivälliset.

Asuntoja hankkii työvaliokunta haluaville 2 kruunulla vuorokaudelta. Pienempi määrä osanottajia voi saada halvan asunnon yksityisissä perheissä. Myöskin voidaan järjestää yhteisasuntoja, joissa on makuupaikat useammille henkilöille. Asuntotilaukset tehtävä ennen syysk. 1 päivää.

Huvimatka Pohjoisjyllantiin turistiautoilla tehdään torstaina 27 p. syyskuuta. Maksu hengeltä 4—5 kruunua.

Osanottomaksut kongressiin 6 kruunua. Lopettajaispäivälliselle 4 kruunua. Teatterinäytäntöön 50 öreä. Autoretkeilyyn 4—5 kruunua. Nämä maksut yhdessä asuntotilauksen kanssa lähetettävä ennen syyskuun 1 päivää hra V. Chr. Hansenille, Rosenvaengets Hovedvej 18 A, Köbenhavn Ø.

Huomautetaan, että matkalleaikovain on haettava kotipaikkakuntansa poliisiviranomaiselta *Skandinavian matkakortti*. Sen saamiseksi on tarpeen papintodistus. Anomus kirjoitetaan kaa-vakkeelle, jonka saa ilmaiseksi asianomaiselta poliisiviranomaiselta. Matkakortin lunastus on 8 mk.

IRJA JA LEENA

Oli kerran, monta vuotta sitten, kaksi ystävästä, Irja ja Leena. Irja oli hiljattain paikkakunnalle muuttanut, virkaa toimittava nuori neitonen. Leena sen sijaan oli kuuro, köyhän mökkiläisen tyttö, joka puuhasi milloin mitäkin, eikä hän pelännyt tarttua sahaan ja kirveeseenkään, kun niikseen tuli.

Ompeluseurassa Irja ja Leena tapasivat toisensa ensikerran. Irjan huomio kiintyi heti elämän laitapuolella olevaan Leenaan. Hän kutsui Leenan tulla iskahville kotiinsa ja siitä se ystävyys alkoi.

Juhlahetkiä ne olivat Leenan mielestä kun hän usein iltaisin sai pistäytyä Irjan luona. Aika kului Irjan aistikkaassa kodissa rupatellessa ja käsitöitä tehdessä, niin hauskaasti. Irja usein soitti pianoa »tunnelman kohottamiseksi», kuten hänen sanansa kuuluivat. Ihme kyllä! Leena ei ollut yhtään katkera, vaikka ei hän kuullutkaan soittoa, yritti vain eläytyä samaan

tunnelmaan ja aivan kuin kuurot korvansa olisivat olleet apuna, sillä ne vallankin Irjan soittaessa pauhasivat kun paraskin orkesteri.

Eräänä iltana, kun Irja oli soittanut lempilaulunsa: »Tuon lapsuusnurmeni ruusut . . .» näytti hän vaipuneen muistojensa valtaan. Irja olikin ollut aivan »runollinen» mainittuna iltana. Oli näyttänyt Leenalle päiväkirjansakin, jossa oli m.m. kouluajalta: »Voi sitä onnea! — Olen löytänyt ystävän, joka lupaa olla kanssani aina ja ijäti. — Herra, Sinun omasi minä olen!»

Leena ei ymmärtänyt vielä täysin sisäisen elämän rikkautta, ei sen merkitystä ja arvoa. Mutta Irjan — sanoisinko — runollisuus, vaikutti Leenaankin. Kun ystävykset istuivat teepöydän ääressä, laukaisi Leena: Irja kilitti, mikä on onnen salaisuus?

»Onnen salaisuus» — siitähän tuleekin meille sopiva keskustelun aihe», innostui Irja.

»Purjehditaankin sitten oikein väljille vesille», pisti Leena väliin.

»Ei, ei, parasta on pysyä asiallisuuden rajoissa, mikä on sinun mielestäsi onnea?»

»Esim. jos olisin terve, tai rikas, tai hurmaavan kaunis.»

»Et ole poikkeus niin monesta muusta! — Syvimmällä jokaisen ihmisen sielussa elää onnenkaipuu», aloitti Irja, otti oikein esitelmöitsijän asennon, suoristi vartalooan, vaikka istuikin sohvalla. »Me voimme hyvin nimitää sellaista ihmistä, jos sellaista ylipäänsä löytyy, saamattomaksi nahjukseksi, jolla ei olisi onnenkaipua . . .»

»Hauskaa kuulla.» Minäkään en ole sitten saamaton nahjus, haluaisin näet tarttua onneen oikein kaksin käsin, mutta onni minua pakenee kuten varjo», sanoi Leena.

»Maltahan. — Jos me avoimin silmin seuraamme kanssaihmemme elämää, niin meille on selviö, että elämän onnellisuus ei riipu ulkonaisista olosuhteista. — Kerron muutamia esimerkkejä.»

Irja kertoi omia tekemiään havaintoja . . . »Yhtä hyvin asustaa onni, sairaan, ja köyhän luona, sekä sellaisen, joka ei ole kauneudella pilattu, kun päinvastoin, jotka sinä asetit onnesi ehdoksi. — Elämän onni riippuu mielenlaadusta. Minä uskon, että nöyrän ja tyytyväisen luona viihtyy onni, olkoon he sitten missä ulkonaisessa asemassa tahansa.»

»Vai niin. Sitten kai on parasta, että minä tukahduttaisin onnenkaipuuni. Otan »saamattoman nahjuksen» nimen, sillä mielenlaatu minulla ei ole sitä parasta lajia.»

»Ei työttä lepohon tulla, eikä voittohon sodatta.» — Me olemme elämän koulussa, jossa me voimme kehittää itseämme. Me voimme opetella nöyryyttä kanssaihmemme parissa. Me esim. emme voi välttää, etteikö

meille tule erimielisyyttä. Tavallisesti me murjotamme pitkän ajan, tuntuu niin vaikealta ensin sanoa anteeksi pyytävä, sovittava sana. Meillä on ystävälliset sanat aivan kuin raskaan painon alla, kun sensijaan epäystävälliset sanat aivan tulvimmalla tulvivat. — Hyvällä tahdolla me voimme päästä siihen mittaan, että olemme ensin anteeksi pyytämässä, vaikka asiassa olisimmekin viattomimmalla puolella. — Sitten, — ei ole niin huonoa ihmistä, jota me olisimme oikeutetut kohtelemaan edes halveksivalla katseella, vaan me voimme keventää kärsiväin raskasta taakkaa, jos ei muutoin, niin ystävällisellä esiintymisellämme. Näin opetellen meistä kehittyy nöyriä, rakastavia ja onnellisia ihmisiä.

»Ahaa! Silläkö sinä Irja oletkin niin onnellinen kun sinä olet tällaisen kuuro-raukankin valinnut ystäväksesi», sanoi pisteliäästi Leena.

»Mutta, Leena. Kuinka sinä voit puhua noin», sanoi Irja, katseessaan lempeän-nuhteleva ilme. »Minähän pidän luonteestasi, vaikka yrität väliin olla katkerakin. — Minulla itselläni on uskollinen elämäkatsomus, kuten tiedät. Usko pois: Uskonto kohottaa ja avartaa ihanteita. Uskonto laajentaa näköaloja, se auttaa näkemään jokaisessa ihmisessä ijaissyyolennon, jolla on kuolematon sielu. Tämä mainen elämä on kuin taistelutanner. Elämä on alituista taistelua hyvän ja pahan välillä. Minun paras onneni on se, kun saan päivittäin kokea anteeksisaamisen tuottamaa rauhaa.»

Irja alkoi hyräillä:

»Ja kun sinä, Jeesus, siunaat, ei kiihdu rikkaus ruusujen. Saa kaihoni parhaan täytöksen on onneni ainainen.»

Oli pilkkaisen pimeä kun Irja saattoi Leenaa ja erotessaan puristi Leenan kättä, toivottaen: hyvää yötä. Leena oli niin herkistynyt: hänestä tuntui aivan kuin Irjan käsi olisi ollut sähköinen, josta tulvahti hänen koko olentoonsa ihmeellistä lämpöä. Sellaista, kuin kevätauringon lämpö, joka sulattaa jäistä routaa. Hän mietti itsekseen. Millä tavoin palkitsen Irjan rakkauden kohtaani? — Ehkä parhaiten niin, että opettelen nöyräksi ja tyytyväiseksi ihmiseksi.

Erakko.

KUOPIOSSA OLI KESÄJUHLAT JA KILPAILUT

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat järjestivät ne paljon puhutut juhlan Olympialaisrahaston hyväksi 30 p. kesäk.—1 p. heinäk. Osanottajia näkyi olevan ympäri Suomen, Porista Lieksaan,

Kotkasta ja Helsingistä »pohjan pimeille perukoille» saakka.

Lauantaina vallitsi mitä kaunein sää, mutta siinä klo 13 maissa pimeni taivas uhkaavasti ja alkoi sataa. Kilpailijain oli määrä kokoontua klo 15 kurojenkoululle, mistä sitten Väinölänniemelle klo 16. Sateen ja erinäisten muitten seikkain vuoksi meni tunti, ennen kuin kilpailut saattoivat alkaa. Ne päättyivät klo 20 maissa (tulokset toisessa paikassa lehteä). Yleisö meni koululle, urheilijat tietysti — saunaan.

Koululla oli tutustumistilaisuus, jolloin käytettiin vapaita puheenvuoroja. Mustalaistanssin esitti nti Milja Kolari.

Sunnuntai-aamuna sitten marssittiin Puijolle. Sen tornista saivat hämmästyneet ja ihastuneet vieraat katsella Kallavettä satoine saarineen. Käväistiin niinikään katsomassa suksimäkeä. Hra Veikko Lehmonen ikuisti retkeläiset majan portailla.

Sittenpä jo olikin kiire kalakukkopäivällisille. Vieraille näytti tulleen huikea nälkä ja päivällisen kalakukat, voi, piimä ja kalja katosivat tuota pikaa heidän suihinsa. Johtaja Uno Kahma piti samalla pienen puheen.

Illalla klo 18 alkoi palkintojenjakojuhla kurojenkoulun avarassa juhlasalissa. Vieraat tervetulleiksi toivotti KUU:n puheenj. A. V. Hartikainen. Rouva Helga Hartikainen lausui runon. Tämän jälkeen astui puhujan paikalle Antti Jokelainen Helsingistä esitelmöiden aiheenaan urheilu- ja kilpailutoiminnan järjestelyssä varfeenotettavat seikat. Väliajan jälkeen saatiin nähdä reipas merimiestanssi, jonka esittivät ndit Alina Miettinen ja Milja Kolari. Esitettiin vielä pila »Kymmenen liiviä», joka sai katsojat makeasti nauramaan. Kaksi miestä nyrkkeili oikein lujasti, toinen hävisi lakkaamatta. Joka kerta »käytyään lattiassa» hän jälleen nousi ja riisui liivin yltään. Ei ihme, että hän hävisi, miesparalla oli kokonaista — kymmen liiviä. Lopulta hän voitti ja puki ylpeänä jälleen kaikki liivinsä yleen yleisön osoittaessa suosiotaan. — Seurasi sitten opettaja O. Hiekkalan mainio esitelmä, joka ansaitsee tulla lähemminkin selostetuksi, sillä se koskettelee nykyhetkellä tärkeitä taloudellisia kysymyksiä. Kysymys oli maailmankuulun ajattelijan Oswald Spenglerin kirjasta »Länsimaiden häviö». Puhuja lausui m. m. »Länsimaiden Spengler tarkoittaa Eurooppaa ja eurooppalaisesti sivistynyttä Amerikkaa. Me eurooppalaiset kuvittelemme, että sivistyksemme on jotakin suurta ja iäti kestävä. Aasialaiset, sen ulkopuolella olevat kansat (kiinalaiset, japanilaiset, intialaiset y. m.) ovat siis raaikalaisia, ovat alempana meitä. Mutta nyt tulee mies, Spengler, joka väittää, että Eurooppa kulkee häviötään kohti. On ennenkin ollut suuria sivistyskausia, joita S. mainitsee 4 nim. *babylonialainen, egyptiläinen, antiikkinen* ja Ameri-

kan ikivanhan *maya kansan kulttuuri*. Kaikki ne ovat kestäneet noin 1,000 vuotta ja sitten hävinneet. Nykyinen eurooppal. kulttuuri alkoi 1,000 vuotta sitten ja Spenglerin mukaan se tulee päättymään v. 2,200 vaiheilla. *Eurooppalainen eli faustinen sivistys* on jo yli-ikäistä, rappeutumisen merkit ovat siinä selvästi nähtävissä. Sen sijaan nousee uusi *aasialainen kulttuurikausi*. (Keltaiseksi vaaraksi sanotaan sitä yleisesti).

Niinikään ilmestyi Siltä viime vuonna kirja »Ratkaisun vuosia», joka on herättänyt tava-tonta huomiota. Siinä hän edelleen koskettelee kysymystä »keltaisesta vaarasta», joka uhkaa valkoista rotua. »Keltainen rotu» käsittää yleensä värilliset kansat. (neekerit, kiinal. y. m.), valkoinen rotu taas meitä eurooppalaisia ja pohj. amerikalaisia. — Maailma muodostuu uudelleen. — Maailmansota on välttämätön, sanoo S. eikä se ole ainoa sellainen sota. Olemme joutuneet *maailmansotien aikakauteen* (kursiv. allekirj.). — Venäjästä puhuu S., ettei se ole mikään sellainen valtio kuin muut Euroopan valtiot. Omat omituiset olot vallitsevat siellä. Se on jälleen muuttunut aasialaiseksi maaksi. *Venäjä* on heikko valtio. *Japani* on voimakas. *Amerikka* on se maa, joka voi vastustaa Japania. *Englanti* oli ennen merien yksinvalti, mutta v:n 1918 jälkeen ei enää ole sitä. Englanti on eristetty saarimaa. Pommilentokoneet voivat helposti hävittää sen. *Ranskalla* ei enää ole niin suurta merkitystä kuin ennen. *Saksa* on vielä nuori ja elinvoimainen. Ja se voi olla valkoisen rodun turvana.

Vaarallisempi kaikkea muuta on *värillisten rotujen hyökkäys valkoisia vastaan*. Valkoiset kansat kuluttavat voimiaan puoluetisteluisia. He lietsovat vihaa sivistyneistöä vastaan. Spengler moittii demokratiaa eli kansanvaltaa sen nykyisessä muodossaan. Eivät kaikki ihmiset ole samanlaisia. Tasa-arvoisuus on siis mahdottomuus. Työn arvo on unohtettu, sitä mitataan vain tunneittain. *Työläisistä* puhutaan paljon, mutta itse *työtä* halveksitaan. Halutaan saada rahaa ilman työtä. Siis oikeuksia ilman velvollisuuksia. — Luokkataistelun päämääränä on kumous, kaiken hävittäminen, mutta ei rakentaminen. Kuka voitti maailmansodan? Kansankiihottajat, vastaa Spengler. Ei Ranska eikä Englanti.

Tänä aikana nousee muutamia etevii miehiä valtaan. Sellaisia on esim. Italian Mussolini. — Spengler sanoo, että sotajoukot ovat vallan tuleva muoto, ei puolueet.

Lopuksi huomauttaa S., että suurin vaara uhkaa maailmaa, jos rotutaistelu ja luokkataistelu yhtyvät. — Ratkaisu voi tapahtua jo tällä vuosisadalla. Se, joka voittaa, on maailman herra. Kuka se on? Ei voi tietää! (Jatk. s:lle 103.)

URHEILUOSASTO

KUL:n RATA- JA KENTTÄURHEILUMESTARUUSKILPAILUT

Useita uusia ennätyksiä. — Maailmanennätys 5,000 m:llä.

pidettiin H:gissä heinäk. 28 ja 29 p:nä erittäin suotuisan sään vallitessa. Eläintarhan urheilukentälle tosin oli saatu vain kourallinen katsojia — tälläkin kertaa yksinomaan kuuromykkiä ja sanomalehtimiehiä.

Lauantaina suoritettiin 100, 400, 1,500 m juoksut, kuulantyöntö, kiekonheitto, korkeushyppy ja 110 m aitajuoksu sekä naisten lajeista 100 m, korkeushyppy ja kuula. Tällöin tehtiin uusia ennätyksiä 1,500 m:llä: Valtari 4.20,8; kiekossa: Kaurela 37,29 m ja 110 m aitajuoksussa: Kaurela 16,7 sek. Naisten ennätyksen teki kuulassa Rakel Laitinen 8,65 m:llä.

Sunnuntai-aamuna suoritettiin uinnit Uunisaaressa merikylpylässä klo 9:ltä, jolloin kaikissa lajeissa vanhat ennätykset pyyhittiin pois. Uusia ennätyksiä tuli: 50 m vapaainnissa 38,8 (M. Häyrinen, Joutsasta); 100 m rintauinnissa 1.40,3 (V. Tuominen, Helsingistä); naisten 50 m vapaainnissa 55,9 ja 100 m rintauinnissa 2.09,8 (Aura Eskelinen, Helsingistä). Uusi tulokas M. Häyrinen ei kuulu mihinkään seuraan, ui erinomaisen sulavasti, voiden hänestä kehittyä uinnin alalla samanlainen mestari kuin Kaurela kenttäurheilussa. Naisten uintitaito sen sijaan oli kovin alkeellista. Heidän pitäisi harjoitella uutterasti „kroolia“, ettei tarvitseisi yleisön huviksi näytellä „sammakko“- ja „Matti“-uintia 50 m vapaainnissa. Puhumattakaan nyt „koi-ruinnista“, jota onneksi ei kukaan koettanut. — Mainita tulee lopuksi, että yksi parhaimmista miesuimareistamme, T. Aittomäki, joutui 100 m:llä ilman omaa syytään suletuksi kilpailusta, joten mainitun matkan kilpailu menetti suuren osan jännittäväisyyttään.

Iltapäivällä klo 17 jatkettiin taas Eläintarhassa kilpailuja. Tällöin suoritettiin 200, 800, 5,000 m juoksut, keihäänheitto, pituushyppy, seiväshyppy ja 4x100 m viesti. Naisten lajeista oli jällellä vain pituushyppy.

Maailmanennätys, tosin vain 16.28,1, tuli 5.000 m:llä Paavo Niinikankaan nimiin. Se todettiin laillisella tavalla saaduksi ja todistukset lähetettiin C. I. S. S:lle rekisteröitäväksi, ellei muualla sattumalta saavutettane parempaa aikaa.

Saavutetut tulokset:

100 m juoksu: 1. B. Ahlbäck, H:ki 11,7; 2. M. Katainen, T:re 2 m jälessä; 3. V. Lehtonen, H:ki 2.50 m jälessä.

200 m juoksu: 1. B. Ahlbäck 24,9; 2. V. Lehtonen 2 m jälessä; 3. M. Katainen 2 m jälessä.

400 m juoksu: 1. B. Ahlbäck 56,6; 2. V. Lehtonen 57,3; 3. M. Katainen 58,3.

800 m juoksu: 1. P. Palmu, Turku 2.09,9; 2. T. Ala-Kilponen, Tampere 2.12,4; 3. P. Valtari, H:linna 2.14,7.

1,500 m juoksu: 1. P. Valtari 4.20,8 (KUL:n ennätys); 2. P. Niinikangas, Turku 4.25,0; 3. T. Ala-Kilponen 4.30,4.

5,000 m juoksu: 1. P. Niinikangas 16.28,1 (maailmanennätys); 2. P. Valtari 16.52,8; 3. A. Lehti, H:ki 17.46,3.

Kuulantyöntö: 1. V. Kaurela, H:linna 13.13; 2. L. Luoto, V:ri 10.44; 3. A. Nordström, H:ki 10.26.

Kiekonheitto: 1. V. Kaurela 37.29 (KUL:n ennätys); 2. K. Hämäläinen, Kuopio 31.14; 3. A. Nordström 30.85.

Keihäänheitto: 1. V. Kaurela 47.90; 2. H. Wikberg, H:ki 47.17; 3. V. Koskinen, Kotka 42.11.

Pituushyppy: 1. B. Ahlbäck 571; 2. V. Lehtonen 565; 3. A. Nordström 513.

Korkeushyppy: 1. V. Kaurela 160; 2. V. Lehtonen 160; 3. B. Ahlbäck 150.

Seiväshyppy: 1. K. Hämäläinen 270; 2. L. Koivisto, Kotka 270; 3. P. Palmu 260.

110 m aitajuoksu: 1. Kaurela 16,7; 2. A. Helenius, H:ki 20,6; 3. A. Nordström 20,7.

4x100 m viesti: 1. Helsinki (Nordström, Lehtonen, Helenius, Ahlbäck) 49,6; 2. Tampere (Eskola, Aittomäki, Jalonen, Katainen) 51,5.

NAISET:

100 m juoksu: 1. Lempi Rantala, Kotka 15,0; 2. Martta Nieminen, Turku 1.50 m jälessä; 3. Kaisu Valtari, H:linna 2 m jälessä.

Pituushyppy: 1. Lempi Rantala 400; 2. Martta Nieminen 393; 3. Kaisu Valtari 392.

Korkeushyppy: 1. Kaisu Valtari 120; 2. Rakel Laitinen, H:ki 115; 3. Martta Nieminen 115.

Kuulantyöntö: 1. Rakel Laitinen 8.65 (KUL:n ennätys); 2. Martta Nieminen 8.57; 3. Kaisu Valtari 8.41.

Uimakilpailut:

50 m vapaauinti: 1. M. Häyrinen, Joutsa 38,8 (KUL:n ennätys); 2. T. Aittomäki, Tampere 39,5; 3. V. Tuominen, Helsinki 40,0.

100 m rintauinti: 1. V. Tuominen 1.40,3 (KUL:n ennätys); 2. V. Koskinen, Kotka 1.44,8; 3. J. Hällberg, Helsinki 2.01,9.

50 m vapaauinti (naiset): 1. Aura Eskelinen, H:ki 55,9 (KUL:n ennätys); 2. Rakel Laitinen, H:ki 62,3; 3. Lempi Tihverä, Viipuri 64,8.

100 m rintauinti: 1. Aura Eskelinen 2.09,8 (KUL:n ennätys); 2. Sylvi Kangas, Tampere 2.26,7; 3. Rakel Laitinen 2.31,1.

Kilpailut Eläintarhassa sujuivat nopeasti ja moitteettomasti vanhan ystävämme *Lauri Anttilan* hyväntuulisena valvoessa, että kaikki kävisi »nuottien» mukaan. Muitakin kuulevia palokintotuomareita oli hän riittävästi varannut kuurojen avuksi tärkeimpiin tehtäviin. — Sensijaan

HKVU:n 30-vuotisjuhlaruno

Kerran kentiltä Olympon
saapuivat viestit uljaat,
ja kertoivat: kaunista katsella on
voimaa, intoa inehmon
ja uljasta veljeysmieltä.

Tää viesti ei viipynyt matkallaan,
se tuulien saatossa kulki.
Se saapui ylitse merien, maan
ja lausui tehtävän julki:
Nyt kuntoa kentillä koittaa saa,
vain voimaa, miehuutta tarvitaan
ja intoa nuoren mielen ~

Ei käydä nyt miekkojen mittlehyyn
sovun ylväille kentille käydään.
Pois viha! soi kaunis käsky se niin

ja sillä se tehtävä kruunattiin ~
oli ihmisiyyden se aate.
Ja tuhanten rinnoissa riemu soi,
nous kirikkaana uuden päivän koi
ja salkkohon sai pyhä vaate.

Tätä viestiä kauaksi kantavaa
myös meidän joukkomme kuuli
ja yhtenä miehenä kiirehtäin
nyt alkoi tie, ylös päivää päin,
oli kutsu se kaunis ja suuri.
Nyt mielissä oudosti ailahtaa
ja uutta voimaa suonihin saa,
kun kentillä soi kevät-tuuli.

Taivalta yhdessä tehty on näin,
on tunnettu tuulta ja työntä.

Ja tunnussana: yhä valoa päin
on ollut matkalla myötä.
On voitto ja tappio yhteinen,
oma kunnia kaikille viimeinen.
Monet hetket, päivien uljaimpain
on muistoissa ihanat.

Nyt on päivä ~ suviset vedet
ne siintää, helmiä tulvillaan.
Kevät-aamussa kylvyet siemenet
kypsyvät täkkähän kauneimpaan ~
ne jo päivän kultaan on ehtinehet ~
lyö barrasta tunnetta nyt sydämet.
Sinivalkea lippumme nouse vaan
nyt salkkoosi hulmuamaan.

Kaisu Pitkänen.

uintikilpailut eivät sujuneet yhtä hyvin — lie-
neekö se johtunut paikallisen seuran toimihen-
kilöiden tottumattomuudesta? — Uintiennätyk-
siä ei voitane hyväksyä, koska on kuulunut,
ettei käytetty rata ollut täyspituinen.

Vastaanottajaisjuhlassa lauantaina K.m.y. llä
oli myyty 200 pääsylippua, vaikka huoneistoon
oikeastaan olisi mahtunut vain 100 henkeä.

Palkintojenjako- ja samalla seuran virallinen
30-vuotisjuhla pidettiin sunnuntaina »Balderin»
juhlasalissa. 300 henkeä „vetävä” sali käyttyi
nytkin juhlayleisöstä melkein viimeistä sijaa
myöten. Alkusoiton jälkeen suoritti KUL:n pu-
heenjohtaja *Eino Kariäs* palkintojenjaon, tällä
kertaa ajan säästämiseksi vähemmin muodolli-
suuksin, mutta siitä huolimatta se vei melkoi-
sen ajan, kilpailulajien ja palkinnonsaajain suu-
ren lukumäärän vuoksi. Rouva *Kaisu Pitkänen*
lausui ja viittasi taidokkaasti tilaisuutta varten
kirjoittamansa juhlarunon, josta muodostui oh-
jelman paras numero, saaden yleisön suosion-
osoitukset. Juhlapuheen piti hra *B. Kaski*,
Turusta, aiheenaan kuuromykkäin asema ennen

ja jälkeen Kristuksen syntymän, sekä urheilun
vaikutus sen parantamiseen. Vapaitten puheit-
ten aikana toivat läsnäolleet eri seurojen edus-
tajat tervehdyksensä ja onnittelunsa Helsingin
30 vuottaan juhlivalle seuralle. Täytekuvana
meni piirretty elokuvapilailu ja Los Angelesin
olympialaiset. Lopuksi oli tunti tanssia pianon-
soiton säästyksellä, johon ohjelmanumeroon
niin kuurot kuin kuulevatkin hartaasti osallis-
tuivat.

Kilpailujen ja juhlien onnistuneesta järjeste-
lystä ansaitsee hra *Jussi Luomajoki* täyden tun-
nustuksen, kun hän vaivojaan säästämättä,
hyvällä asiantuntemuksella, aloitti jo edellisenä
syksynä valmistelutyöt, kouluttaen talven ku-
luessa myöskin tarvittavia kuuroja toimitsijoita
kilpailuihin, huolehtien Kuurom. Lehdessä nii-
den mainostamisesta, asuntojen järjestelystä,
ohjelmalehtisen painatuksesta ja ilmoitusten
hankinnasta siihen. Sivullisena en voi nyt
muuta sanoa kuin että hänessä olisi urheilui-
miehenä sopiva, aloitekykyinen johtaja seuran
neljännelle vuosikymmenelle. *Pekka*

VALMISTAVA OHJELMA JA YLEISET MÄÄRÄYKSET

IV kansainvälisiin kuurojen olympialaisiin Lontoossa elokuulla 1935.

Tiedustelut osoitettava sihteeri W. Baird'ille, 34, Brixton Hill, London, S.W. 2.

Toimikunta: Pastori Vernon Jones, M. A., Lontoo;
mr. G. Schofield, Manchester; mr. A. W. Taylor, Leeds;
mr. A. B. Middleton, Glasgow; mr. W. H. Mountain, Bristol;
mr. R. Hurst, Lontoo; mr. R. W. Smith, Northumberland;
mr. B. B. Morgan, Midlands ja mr. G. Donaldson, Edinburgh.

Lontoolainen toimeenpaneva komitea vuoden
1935 kisoja varten: A. S. Turk, A. A. A., H. Clegg, L.
M. Vassal, E. Stannard, V. Jones, W. Baird, nuorempi,
J. Perry, apulaisrahastonhoitaja ja W. Baird, sihteeri.

Alkulause. Vuoden 1935 kansainväliset kisat alunperin
määrättiin pidettäväksi Wienissä, mutta vissien olosuhteiden

johtosta ne myöhemmin katsottiin mahdottomaksi pitää,
ja Iso-Britannia suostui erikoisesta pyynnöstä ja vähää
ennen siitä ilmoitettua ottamaan järjestääkseen ne.

Kisat pidetään joka neljäs vuosi, ollen ensimmäiset pi-
detty Parisissa 1924, toiset Amsterdamissa 1929 ja kol-
mannet Nürnbergissä 1931. Kussakin tilaisuudessa kisat
olivat hyvin järjestetyt ja erinomaisen onnistuneet.

IV kansainväliset kisat pidetään Lontoossa elokuussa
1935, jolloin odotetaan kaikkien CISS:een kuuluvien kan-
sojen (lukumäärältään 17) osallistuvan, ja kaikki voitava
tehdään mahdollisimman parhaiden tulosten saavuttamiseksi

jokaisella urheilualalla ja englantilaisten kuulevien liittojen avustuksen hankkimiseksi teknillisiä järjestelyjä varten.

Brittiläisten kurojen Amatööriurheiluliitto yhdessä lontoolaisen toimeenpanevan komitean kanssa valvoo kisoja ja järjestää joukkueiden majoitus- ja kestitysasiat.

Yleiset määräykset.

Osanotto. Ainoastaan amatöörit ovat oikeutetut osallistumaan kisoihin.

Amatöörin määrittely. Jokaisella urheilualalla »amatööri»-sanana määrittely on kunkin asianomaisen liiton tehtävä.

Se, joka on ollut jonkin aikaa ammattilaisena jossakin urheilulajissa, ei voi kilpailla näissä kisoissa.

Kunkin maan kansallisiin liittoon, joka valvoo asianomaista urheilualaa, on todistettava ilmoittautumiskaavakkeissa, että jokainen kilpailija on kansainvälisen liiton sääntöjen mukainen amatööri.

Onko joku amatööriksi väitetty kilpailija jäävättävä, sen asian päättää erikoinen CISS:n määräämä komitea.

Naisten osanotto. Naiset ovat oikeutetut ottamaan osaa yleisurheiluun ja uintiin. Ohjelma mainitsee ne kilpailut, joissa naiset saavat kilpailla.

Ohjelma. Virallinen ohjelma käsittää seuraavat kilpailut: yleisurheilu, pyöräily, uinti, verkko- ja jalkapalloilu.

Järjestäminen. Lontoolainen toimeenpaneva komitea vastaa kisain ohjaamisesta ja kaikista tarpeellisista järjestelyistä siinä tarkoituksessa.

Ilmoittautumiset. 1. Kunkin kansan on lähetettävä Englannin komitealle niiden urheilulajien luettelon, joihin se aikoo ottaa osaa, viimeistään kesäkuun 1 p:nä 1935.

2. Kilpailijoiden nimet on lähetettävä järjestävälle komitealle viimeistään 15 p:nä heinäk. 1935. Järjestävien komitean tulee ottaa vastaan erikoinen kaavakkeihin kirjoitetut ilmoitukset kaksin kappalein. Ilmoitettujen kilpailijoiden nimet on selvyden vuoksi joko painettava tahi konekirjoitettava.

Ilmoittautumisten lukumäärä. Ilmoittautumisten korkein lukumäärä kustakin maasta jokaiseen kilpailuun on seuraava:

Yleisurheilu. Yksityisiä kilpailuja varten: 3 kilpailijaa kustakin maasta (ilman varamiehiä, mutta oikeudella korvata tähän urheilualaan ilmoitettu kilpailija toisella kilpailijalla.

Joukkuekilpailut. Yksi joukkue kustakin maasta 2 miestä varamiehinään.

Pyöräily. Joka kilpailua varten 3 kilpailijaa kustakin maasta, varalla yksi mies.

Uinti. Yksityisiä kilpailuja varten 3 kilpailijaa kustakin maasta (ilman varamiehiä). Joukkuekilpailuja varten 1 joukkue kustakin maasta.

Verkkopalloilu. Yksinpeli miehille ja naisille. Sekoitetut kaksinpelit. Miesten ja naisten kaksinpelit.

Jalkapalloilu. Erät. Lohtutuserät hävinneille.

Toimihenkilöt. Kilpailujen palkintotuomaritehtävät on A.A.A:n määräämien toimihenkilöiden käsissä.

Palkinnot. Kisain palkintoina ovat seuraavat mitalit: Yksityisiä kilpailuja varten. Ensimmäinen palkinto: kullattu hopeamitali ja kunniakirja. Toinen palkinto: hopeamitali ja kunniakirja. Kolmas palkinto: pronssimitali ja kunniakirja.

Joukkuekilpailuja varten: Ensimmäinen palkinto: pokaali, mitali ja kunniakirja joukkeen jokaiselle jäsenelle. Toinen palkinto: hopeamitali ja kunniakirja joukkueen jokaiselle jäsenelle.

Muistomitalit. Muistomitali jokaiselle toimihenkilölle.

Kilpailusäännöt. Kisoissa noudatetaan seuraavien liittojen kilpailusääntöjä: Kansainvälinen Amatööriurheiluliitto. Kansainvälinen Amatööriliitto. Englannin verkko- ja jalkapalloliitto.

Matka- ja majoituskulut. Englantilainen komitea ei ota vastatukseen sitoumuksista eikä menoista, jotka aiheutuvat kisoihin osanotosta, muuta kuin asuntojen ja ruokatarpeiden hankkimisesta urheilijoille ja toimihenkilöille heidän oleskelunsa aikana Englannissa, korkeintaan seitsemäksi päiväksi ennen kisoja ja kisojen ajaksi.

Huomio! Komitea tekee kuitenkin parhaansa hankkiakseen matkahelpotuksia ja antaakseen tietoja.

Poikkeukselliset asiat. Jotkut asiat, joista eivät voimassaolevat säännöt määrää mitään, ratkaisee lontoolainen toimeenpaneva komitea.

Oikeus ohjelman muutoksiin pidetään!

Ohjelma: Rata- ja kenttärheilu.

Yksityiset kilpailut. Ilmoitettujen korkein lukumäärä kuhunkin kilpailuun neljä kustakin maasta (ilman varamiehiä, mutta oikeudella asettaa toisen kilpailijan sijaan).

Viestinjuoksukilpailut. Yksi joukkue kustakin maasta joka viestinjuoksukilpailuun. Ilmoitettujen korkein määrä kuhunkin viestinjuoksuun: 12 kustakin maasta.

1. **Miehille.** 100, 200, 400, 800, 1,500, 5,000 ja 10,000 m juoksut, 110 m aita- ja 400 m aita- ja 400 m (matalat aidat), kuulantöytä, keihäänheitto, kiekonheitto, korkeushyppy, pituushyppy, seiväshyppy, 4x100 ja 4x400 m viestinjuoksut, 1,500 m (800x400x200x100) viestinjuoksu.

2. **Naisille.** 100 m juoksu, 4x100 m viestinjuoksu, korkeushyppy, pituushyppy, kuulantöytä.

Pyöräily. 50 mailin maantieajo. Osanottajien korkein luku on 2 kustakin maasta.

Uinti. 100 ja 400 m vapaauinti, 100 m selkäuinti, 1,500 m vapaauinti, 200 m rintauinti, 4x100 m viestiuinti, 3x100 m rinta-, selkä- ja vapaaummit.

2. **Naisille:** 100 m rintauinti, 100 m vapaauinti, 100 m selkäuinti, 4x100 m viestiuinti.

Hyyt: Miehille pakolliset suorat kerroshyyt ja vaihtelevat kerroshyyt.

COMITE INTERNATIONAL DES SPORTS SILENCIEUX
toimeksiannosta:
BRITISH DEAF AMATEUR SPORTS ASSOCIATION

URHEILU-UUTISIA

NDI:Itä on saapunut kilpailukutsu VI pohjoismaisiin k.m. urheilukisoihin Köpenhaminassa 23 p. syyskuuta 1934 klo 10 ja 13,30 Urheilupuiston stadionilla. Kilpailulajit: 100, 400, 1500 ja 5000 m juoksut, 1500 (800+400+200+100) m viestinjuoksu, pituus-, korkeus- ja seiväshyppy, kuulantöytä, kiekon- ja keihäänheitto. Kaikki heitot suoritetaan paremmalla kädellä.

Nuorten (alle 20 v., synt. 1914) kilpailuja on 200 ja 2000 m juoksut.

Naisten lajit ovat 80 m juoksu, pituus- ja korkeushyppy, kuulantöytä ja 4x100 m viestinjuoksu.

Osanottomaksu 25 Tanskan kruunua maalta. Nuorilta 1 kr. kilpailijalta, Naisilta 75 äyriä kilpailijalta ja 3 kr. viestijoukkueelta.

Pisteitä lasketaan 5, 3, 2 ja 1 pistettä palkintosijan mukaan. Kussakin erässä saa osallistua 2 miestä ja 1 varamiesta joka maasta.

Palkintoina saa voitettava maa NDI:n palkinnon omaksi. I—III palk. jaetaan mitalia ja arvoesineitä joka lajissa. Nuorten sarjassa vain arvoesineitä.

Ilmoittautumiset, mukaanliittäen osanottamaksut, ovat tehtävä kunkin maan urheiluliiton kautta kirjallisesti, erikoisilla kaavakkeilla, ennen syysk. 1 päivää 1934. Osoite: J. P. Nielsen, Faaborggade 7,4. Köbenhavn, Ö. Jälki-ilmoituksia ei oteta vastaan.

Majoituksen suhteen on käännettävä V:n pohjoismaisen käsityönäyttely- ja kongressitoimikunnan puoleen, joka antaa tietoja ja ohjelmia.

Kilpailujen järjestäjä on Dansk Dövstumme-Idraetsforbund.

— Dansk Dövstumme-Idraetsforbund järjestää mestaruuskilpailuun Fredericiassa 26 p. elokuuta 1934.

Kuopion Kuuromyökkä-Urheilijain kansalliset kilpailut suoritettiin 30 p. kesäk. Väinölänniemellä. Osanottajia oli runsaasti m.m. H:linnan kuuluisa Vaala-poika sekä Katais-Matti Treelta. Nämä kaksi jakoivat ensisijat keskenään, kuten odottaa sopi olympialaispojilta.

Tulokset miesten 6-ottelusta (100 m, kuula, pituushyppy, kiekko, korkeushyppy ja 1000 m juoksu):

V. Kaurela, HKU 11,9; 12,40; 610; 33,78; 165 ja 3.12.
M. Katainen, TKU 12,1; 9,26; 488; 28,78; 140 ja 3.21.
K. Hämäläinen, KKKU 14,0; 9,82; 465; 26,81; 145 ja 3.29.

Pisteet jakaantuivat seuraavasti: I. V. Kaurela 452,96, II. M. Katainen 399,61 ja III. K. Hämäläinen 384,50.

Kaurelan ennätys 1933 pituushyppysä KUL:n mestaruuskilpailuissa oli 607, parantaen hän nyt sitä kolmella sentillä. Hän näet saavutti Väinölänniemellä tuloksen 610, jota ei voitane hyväksyä viralliseksi ennätykseksi, koska se saavutettiin mest.kilp. ulkopuolella.

Naisten 3-ottelussa oli vain 3 osanottajaa. Hämeenlinnan Kaisu-tyttö saavutti voiton ja olivat tulokset seuraavat: 100 m 15,1; kuula 8,26 ja pituushyppy 406.

Kuopiolaiset neitokset saivat varmasti uutta virikettä urheiluharrastukselleen, saadessaan seurata Kaisu Valtarin aito-urheilijan otteita Väinölänniemellä kauniilla kentällä. — Illalla oli tutustumistilaisuus, sekä sunnuntaina juhla-iltama palkintojenjakoineen. *Mila.*

Hämeenlinnassa 25—26 p. elok. otellaan H:linnan Kuuromyökkä-Urheilijain ja H:gin Kuuromyökkäin Voimistelun ja Urheiluseuran välinen kolmas seuraottelu H:linnan urheilukentällä lauantaina alkaen klo 17 ja sunnuntaina alkaen klo 10. Kilpailujen loputtua on illanvietto tyttöseolla vaihtelevalla ohjelmalla palkintojenjakoineen y.m.

Saapukaa kuuromyökkätoverit ja ystävät silloin runsaslukuuisina Hämeenlinnaan. Näin kesänaikana sopii helsinkiläisten ja tamperelaisten tulla viikon loppu-rautatiepileteillä, joka maksaa H:gistä H:linnaan edestakaisin 39 mk. ja Tampereelta H:linnaan edestakaisin 23 mk., jotka kelpaavat lauantaita klo 12 maanantaihin klo 12 saakka.

Terve kohtalotoverit kuuluisan Aulangon nähtävyyksiin tutustumaan elok. 25—26 päivinä.

Lahdesta. Nytemmin Kymenl. K.m. V.- ja U.-seura »Tähden» ja sen alaisen Lahden osaston välinen asia osaston itsenäistymisestä on yleiskokouksen kautta selvitetty ja Lahden osasto valmistautuu järjestämään perustavan kokouksen, josta on tarkemmin tämän lehden ilmoitusosastossa luettavaa. Tämän perustavan kokouksen aikaansaama oma urheiluseura on tärkeä Lahden ja sen ympäristön kuuoroille; se paremmin kokoaa kuuoroja urheilijoita ja urheilunystäviä toimintaan urheilutason kohottamiseksi. Lisäksi on Lahti keskeinen liikennesolmupaikka, ympäristöineen erittäin sopiva itsenäiseksi piiriksi. Perustavan kokouksen järjestävä toimikunta toivoo kaikkia sekä nuoria että

vanhoja kuuoroja, vanhoja ja uusia jäseniä läsnäolemaan perustavassa kokouksessa syyskuun 9 p:nä. Tähän tilaisuuteen saapuu edustaja K. U. Liitola.

Turun K.m. U.-seura „Valpas“ toimeenpanee jäsenväliset kilpailut Turussa Raunistulan urheilukentällä 15—16 p:nä syyskuuta alkaen lauantaina klo 16. Kilpailulajit: 5-ottelu miehille (100 ja 1500 m juoksu, kuulantyyöntö, pituushyppy ja kiekonheitto), erikseen 1500 ja 3000 m juoksu ja naisille 100 m juoksu.

VIRALLINEN PÖYTÄKIRJA

CISS:n toimeenpanevan komission kokouksesta

elokuun 20 p:nä Brohusgade 17:ssä
Kööpenhaminassa.

Tilaisuudessa viivästynyt.

Kokous avattiin klo 15.40 herra E. Rubens-Alcaisin toimiessa puheenjohtajana.

Kokouksessa olivat lisäksi läsnä: herrat H. Siepmann, W. Baird, A. Dresse, F. Chante ja J. P. Nielsen.

Kokouksen ainoana tehtävänä oli kongressin päätöksen mukaisesti tutkia sääntöjen muutosehdotuksia.

1. Saksan ehdotus:

1. **Sääntöjen II artikla:** Poistetaan seuraavat sanat: »tai kansainvälisistä kisoista. Verrattain pitkä keskustelu syntyi siitä, minkä prosenttimäärä kisojen tuloista annettaisiin CISS:lle. Belgian nostattama ja Tanskan muutetussa muodossa kannattama kysymys katsojien verottamisesta jäi ilman kannatusta. Lopuksi maininta »vapaaehtoinen prosenttimäärä» sai toimeenpanevan komission enemmistön puolelleen, ja se päätettiin asettaa tekstiin sanojen »5 %:n vuotuinen vero» tilalle.

2. **Yleisten ohjeitten IV artikla:** Loppuun lisätään: »*Uutikilpailujen ohjelma tehdään olympialaisen ohjelman mukaiseksi. Muut kisojen ohjelmaa koskevat tiedotukset ja näitä ehdotuksia koskevat keskustelut jäävät yksinomaan kongressin asiaksi.*» Hyväksyttiin.

3. **Yleisten ohjeitten XV artikla:** Plaakaattivastus poistetaan kokonaan. Hyväksyttiin.

4. Kaksi muuta, artikloja 17—19 koskevaa ehdotusta hylättiin, sitten kun sihteeri-rahastonhoitaja oli sitoutunut laatimaan supistelmaan jokaisesta ranskankielistä osaamattomien maiden asiakirjasta ja alotteesta. (Jatk. seur. n:rossa.)

(Jatk. s:lta 98.) KUOPIOSSA . . .

Puhuja palkittiin vilkkain suosionosoituksin. Olisi syytä kuurojenkin tutustua tälläisiin yhteiskunnallisiin ja yleismaailmallisiin asioihin. — Hra Matti Katainen kertoi huvittavan jutun saiturista, saaden yleisön hyvälle tuulelle. Palkintojenjaon toimitti hra Antti Jokelainen apunaan yleisön valitsema sievä juukalainen „kauenuskuningatar“.

Esitettiin vielä kohtaus „Nummisuutareista“, esiintyjistä varsinkin A. V. Hartikaisen Esko teki uskottavan vaikutuksen, samoin oli mainio tyyppi Martti Pirskasen Mikko Vilkastus. Aarne Holopaisen kanttori Sepeteus oli jäykkä ja juhlallinen. — Lopuksi oli tietysti leikkiä — aina aamuyöhön saakka. Yleisö hajaantui yöpuulle, — monikin vain pariksi tunniksi — oli kiirehittävä klo 6:n junalle, ehtiäkseen kukin kotiinsa ja „leipä“hommiinsa huvittelun jälkeen. Tyytyväisiä tunnuttiin olevan kuopiolaisten juhliin, luvattiin toistekin tulla. Kiitos käynnistäne, kanssasiset ja -veljet, niin hämäläiset kuin karjalaiset, pohjalaiset ja tietysti omat rakkaat savolaiset heimolaisemme! Tapaamme jälleen vuoden, parin kuluttua, sillä nämä juhlit tuskin jäänevät ainoiksi.

Lopuksi pyytää mustalaistyttö, joka toimi ennustajattarenakin, allekirjoittaneen kautta lausua sulimmat kiitokset kaikille, jotka hellittivät kukkaronsa nauhoja hänen keräykselleen pulajasta huolimatta. Autoitte poikiamme Lontooseen niittämään maallemme ja meille »hiljaisten« pienelle joukolle kunniat Kiitos vain! *Mila*

Tietoja kotimaasta

Kesäjuhlaa Porissa vietettiin noin 150 hengen läsnäollessa Porin K.m.y:n omassa talossa heinäk. 7—8 p:nä, ollen tämä Porin ja Kiikan yhdistysten yhdessä järjestämä. Juhlaan matkustaville kuuroille oli Liiton toimesta hankittu 50% alennus rautatielippujen hinnoista. Paikkakunnan lehdestä lainaamme seuraavan selostuksen:

»Juhlapukuinen yleisöjoukko täytti köynnöksen ja kukin koristetun salin, jossa juhla aloitettiin lauantaina klo 16. Neiti Ina Nordlund lausui tervehdyssanat tunnuslauseenaan: »Herra, lähetä valosi ja totuutesi, Herra, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi vahva henki«. Avauspuheen piti past. S. Huttunen kehoittaen kokoontumaan suuren opettajan ja parantajan ympärille, sillä hän, joka maallisen vaikutuksensa aikana auttoi kärsiviä ja vianalaisia on nytkin keskellämme, tuntee hätämme, saattaa ihmiset ymmärtämään toisiaan ja ennen kaikkea opettaa meidät tajuamaan hänen suurta rakkauttaan.

Juhlarunon lausui rva H. Kanerva. Kiitoslaulun jälkeen siirryttiin juhlaa jatkamaan pihamaalle, johon sitä varten oli järjestetty penkkejä ja puhujakoroke. Herra John Sundberg Helsingistä piti esitelmän, rouva Elsa Ritalan toimiessa tulkkina kuurojen ja kuulevien välillä. Neiti Ina Nordlundin päättäessä mielenkiintoista selostustaan Ulvilan kirkon historiasta, saapui juhlapaikalle kolmattakymmentä turkulaista juhluvierasta. Illan ohjelmaan kuului vielä käynti Ulvilan vanhassa kirkossa, jonne matka tehtiin linja-autoilla.

Sunnuntain ohjelma alkoi klo 8, jolloin ensin tutustuttiin Porin kirkkoon. Yhdistyksen talon pihamaalla alkoi jumalanpalvelus klo 10, jolloin rovasti V. Vartio saarnasi. Kuulevien ja kuurojen yhteislaulun loputtua seurasi Kiikan Kuuromykkäin yhdistyksen jäsenien kuorolaulua ja rouva S. Vikin esitelmä Tibetin uskonnoista ja hartaustavoista. Kahviloman jälkeen esitelmöivät nti Katri Iso-Ettala ja herra Kalle Markkula.

Päivällisloman jälkeen oli vielä ohjelmallinen illanvietto. Porilaisten laulukouros esitti viittomakielellä useita lauluja nti A. Flinckin johdolla. Eri yhdistysten edustajat toivat tervehdyksiään m.m. rouva Elsa Ritala, joka huomautti, että juhlatalo, joka vielä joku vuosi takaperin oli hiljainen ja vaatimaton yksityisen omistama koti, on nyt juhlatalona, mihin yksinäinen ja hiljainen maailman vaeltaja saa tulla tietoa ja taitoa saamaan ja antamaan. Ja ehkä moni saa myöskin tienviitan elämälleen osatakseen purtensa ohjata oikeaan satamaan.

Elämänkutsumus ei riipu työn laadusta, vaan siitä miten kukin sen suorittaa. Jos toimimme niin kuin edelliseltkin ovat toimineet niin ei meitä mainita »ihmiskunnan historiassa«. Jokaisen on luotava ja tehtävä uutta. Uuden luominen on vasta iloa ja riemua.

Juhla päättyi virteen »Herraa hyvää kiittäkää» ja loppukoukukseen.

Mukana ollut.»

Lahten kuurojenyhdistyksellä oli 1. helluntaipäivänä ohjelmallinen ja kaikkiin puolin onnistunut iltamatilaisuus yhdistyksen viihtyisässä ja valoisassa huoneustossa, jossa kauniit Suomen siniristiliput oli koristena pöydällä.

Iltamaan oli saapunut hra John Sundberg ja kuuromykkiä noin 40 henkeä.

Ohjelmassa oli tervehdyspane hra K. Remmiltä, jonka jälkeen hra John Sundberg kertoi ylentävän kertomuksen äidistä. Se palkittiin iloisin kädentaputuksin. Sitten seurasi rva Greta Remmin runo »Kevät«, tulkittuna viittomilla. Hra Remmi kertoi humoristisen jutun. Hra John Sundberg kertoi pitkästi Selma Lagerlöfin »Betlehemin lapsesta«, jota kaikki seurasivat hiljaisina kuin kissat nurkassa. Sitten hra K. Mäkelä kertoi ensimmäisten yhtiöyhtävien vetäen vanhemmatkin joukkoon.

Välialjalla nautittiin kahvia leivoksineen, jonka jälkeen hra J. Sundberg puhui vielä koiraverovapaudesta kuuromykkille.

Loppujen lopuksi saatiin nähdä kolmihenkilöinen näytelmä-kappale »Miljoona-arpa«, mikä oli aika näppärästi kokoonpantu ja esiintyivät siinä näyttelijät melko hyvin. Hra K. Mäkelä esitti taikatemppuja. Viimeksi oli vilkasta leikkiä, johon nuoret halukkaasti yhtyivät vetäen vanhemmatkin joukkoon. — Helluntai-aamu valkeni säteilevän aurinkoisena. Klo 10 lähdettiin erikseen tilatulla linja-autolla Utajärvelle kauniitten seutujen halki. Nopeasti kiiti auto, ja molemmiin puoliin levisi kauniita viljelysalueta, siistejä istutusten ympäröimiä koteja ja reheviä peltoja. Yhtäkkiä sukeltauti eteemme komea valkoinen rakennus, jonka pihamaalle auto pysähtyi ja me astuimme reippaina kartanon museon nähtävyyksiä katselemaan. Museon puistossa myös monet kuvapatsaat herättivät ihastusta.

Hyvällä mielin ja käyntiimme ylen tyytyväisinä kokoonnuimme lopuksi linja-autoon palaten takaisin Lahteen.

Toivottavaa olisi, että useammatkin k.m. yhdistykset järjestäisivät tällaisia retkiä yleisiin laitoksiin ja museoihin.

L. Rantala.

Kuolleita. Heinäkuun loppupäivinä nukkui kuolemanueneen kuuromykkä **Albert Nyman** sairastettuaan liki 25 vuotta parantumatonta tautia kotikaupungissaan Hankoniemessä. Vainaja oli syntynyt v. 1896. Päästyään Pietarsaaren kuuromykkäinkoulusta rupesi hän oppimaan suutarin ammattia. Mutta tautinsa teki sen mahdolltomaksi. Albert Nymanin ruumis sinattiin suuren sukulaisten ja ystäväjoukon läsnäollessa Hankoniemen hautausmaalla. Sikääläisen kuuromykkäin yhdistyksen puheenjohtaja piti haudalla kauniin puheen ja laski ruususeppeleen haudalle. Haudansiunauksen jälkeen tarjosivat omaiset kahvia ja virvokkeita läsnäoleville.

— Heinäkuun 24 p:nä kuoli Helsingissä keuhkotautiin kuuromykkä **Raine Koskinen** 26 v. vanhana. Vainaja oli käynyt Pietarsaaren kuuromykkäinkoulun, ja harjoitti viime-

vuosina ammatikseen taulukauppaa, kulkemalla eri puolilla maata myymässä tauluja.

Porin Kuuromykkäinyhdistys haluaa lausua hartaan ja sydämellisen kiitoksensa esitelmien pitäjille arvokkaista esitelmistä ja kaikille ystäville, jotka olivat suurilukuisasti saapuneet Porin juhlille. Kiitos ystävät ystävällisyydestänne ja mielenkiinnostanne kotiamme kohtaan.

Korkeimman siunausta Teille kaikille. *Jobtokunta.*

Esitelmäpäivät toimeenpaneet Pietarsaaren Kuuromykkäinyhdistys syyskuun 22 ja 23 p:nä Pietarsaareissa. Ohjelmaan kuuluu keskustelua, esitelmää sekä mahdollisesti käynti äskenavatussa runoilija Sakari Topeliuksen kodissa Kuddnäsissa.

Kaikki paikkakunnan kuuromykät ovat tervetulleet!
U. Björn.

Turun kuuorojenkoulusta keväällä 1934 poispäässeet oppilaat:

A-luokka: Hilka Honkavaara, Porvoo; Tuulikki Hyytiäinen, Heinjoki; Tauno Kaplas, Nuijamaa; Lauri Koivisto, Pyhtää; Olavi Latva, Helsinki; Toini Liljegren, Karkkila; Helvi Pajunen, Tyrvää; Heimo Pimiä, Kanneljärvi; Lahja Pohjola, Pori; Helmi Rauskanen, Valkeala; Aune Salmi, Iitti ja Mirjam Sundberg, Kotka. Opettaja: Kosti Lehtinen.

B-luokka: Lauri Alagrund, Merikarvia; Antero Gröndahl, Kiiikoinen; Kaarin Haapala, Helsinki; Tyyne Kinnaslampi, Suomenniemi; Osmo Laine, Kuusjoki; Pentti Nikula, Mäntsälä; Viljo Ruotta, Koivisto; Kauko Vanhanen, Muolaa; Aarre Vuori, Akaa ja Saara Laine, Salo. Opettaja: E. Engblom.

B¹-luokka: Aune Ahola, Mustamäki; Onni Kautto, Säkijärvi; Hilja Mäenpää, Kyttälä; Iida Ollila, Sakkola; Helka Ripattila, Sippola ja Väinö Salo, Hanko. Opettaja: Rouva Seppälä.

Porvoon k.m. koulusta poispääsivät seuraavat oppilaat: Ella Hemtman, Espoo; Ester Berghäll, Tenhola, Ester Hellöre, Pedersöre; Elsi Nedomo, Korsholma; Elin Kuusi-korpi, Lappfjärd; Ines Collin, Helsinki; Karl Mattsson, Saltvik; Erik Liljegren, Helsinki; Per-Erik Stenberg, Helsinki; Gustav Lillhannus, Pörtom; Ivar Nyman, Neder- vetil; Sigurd Westerlund, Tammissaari, maaseurak.; Jarl Hammarlund, Espoo ja Artur Berghäll, Strömfors.

Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Kuopion piiritoimikunta on päättänyt antaa yhden

700 markan suuruisen apurahan

jollekin piiriinsä kuuluvalla kuuromykälle Kööpenhaminassa ensi syyskuulla pidettävään kuuromykkäin käsitöiden näyttelyyn matkustamista varten.

Halullisia henkilöitä pyydetään kääntymään asiassa piiritoimikunnan puheenjohtajan, johtaja **Uuno Kahman** puoleen. Osoite: **Kuopio.**

Esitelmäpäivät ja 35-vuotisjuhlan

järjestää

Viipurin Kuuromykkäinyhdistys lauantaina ja sunnuntaina lokakuun 27—28 päivinä 1934 Rautatieläisten huoneustolla asemarakennuksessa.

Runsas ohjelma! — Tervetuloa läheltä ja kaukaa!

HUOM! Viipuriin saapuville esitelmäpäivien osanottajille on Rautatieläisten myöntänyt 50%:n alennuksen piletien hinnoista. Piletti on lähtöasemalla leimattava, eikä sitä saa antaa pois konduktöörille. Alennus on voimassa lokakuun 21 päivästä marraskuun 3 päivään.

LAHDEN KUURO-URHEILIJAT
nimisen urheiluseuran

perustava kokous

pidetään syyskuun 9 päivänä 1934 klo 12 Lahden lyseolla. **KUL:n** edustaja Helsingistä saapuu tilaisuuteen. Tervetuloa!

Turun Kuuromykkäinkoulun oppilas,
rakas ainoa poikamme ja veljemme

**VEIKKO EEMIL
TUOMAINEN**

synt. 27. 6. 1923, hukkuu 25. 7. 1934
Langinkoskella, Kotkassa.

Isä, Äiti ja Siskot.

Nuku, Veikko, helmassa päivän.

Pieni Veikko meni rantaan iloiten pesemään itsensä puhtaaksi, kun oli isänsä syntymäpäivä. Luiskahti kivetä, virta "venhon" vei. Puolen tunnin kuluttua saatiin ylös. Mutta pieni sydän oli lakannut sykkimästä ja kirikkaat silmänsä himmentyneet. Ruumiinsiunaus ja hautaus tapahtui 27. 7. Kotkan hautausmaalla. Siellä Veikko pieni nukkuu kesäisen kukkakummun alla. Koti kaipaa kirkassilmäänsä.

Hiljaa vain, on Jeesus läsnä. Hän iki-ilot lahjoittaa.

Äiti

Surulla ja kaipauksella ilmoitamme, että Jumala on rakkaudessaan pois kutsunut luotamme rakkaan siskomme

Eeva Dagmar Aspin

Synt. Multialla 1. 1. 1911.
Kuoli Multialla 7. 7. 1934.

Suruksi ja nuhteeksi meille siskoille sekä yhdelle veljelle sekä muille sukulaisille ja tuttaville.

**Anni, Tyyne ja Paaavo Asp.
Enni ja Lauri Lahtinen perheineen.
Lyyli ja Eino Salenius perheineen,
Ida ja Väinö Hagert perheineen.**
(Amerikassa)

Eevan todistus vähää ennen kuolemaansa: Siellä Jumalan luona korvani aukenevat kuulemaan, kieleni Herraa kiittämään ja saan Hänen luonaan ijäti olla, sillä olen Jeesuksen veriarossa saanut varmuuden, että syntyni ovat anteeksi annetut ja rauha sydämeeni tullut.